

в един доклад върху интернационалното движение четем следното:

„Положението в България е точно такава, каквото е в Германия. Братската българска партия също се е разцепила. Венчико съществува двойно. Има както в София централен комитет с вестник „Работническа Искра“, така и в Варна централен комитет с вестник „Работническа Искра“. Причината на разцеплението е същата каквато в Германия. Другари Ганчев, един от основателите на Б. Р. К. партия играе там ролята на нашия Шридер. Той се упреник от варненското течение (група), че е развил на изгря парите, за които той не може да даде никакъв отчет.

Варненското течение счита основанието на Работнически Коммунистически Интернационал за не твър много бързо и подлежащо, колкото предварителните условия и беше против едно признаване на Иван Ганчев за Германия. Те (загналваха), че по-добре ще бъде да се използват парите за в полза (подтикване напред) на революцията в България. От партийния ни конгрес в Хановер, до сега ек идвали тук двама български другари. Подробните кореспонденции и донесения материал от другарите водят към съвсем други заключения. Другарите обясняват в отговор на разгласеното от берлинските реформисти следното:

— В България положението съвсем не е такава, каквото в Германия. В България братската партия няма разцепление по програмни и принципиални точки, както в Германия. Там не съществува венчико двойно. Различията в мислите (разбиранията) са съвсем различни от тия тук в Германия. И както е известно в Германия партията въпрос не е играл решаваща роля: да се приеме че партията работи в общо могат да бъдат причина за разцепление; това най-малкото е — политическа наивност. От всички вестникарски известия (доклади), манифести и други убедителни документи се доказва, че Б. Р. К. Партия без изключение (както София т.ж. и Варна) етоп на следното, че основаването на Раб. Ком. Интернационал, т.ж. в това време е най-бързото и подлежащо място за световния пролетариат и световната революция. — Огнотелно изпращането на делегат на учредителния конгрес на Р. К. Интернационал, т.ж. Варненското течение събра една значителна сума за изпращането на делегат, както уверяват българските другари и от представения техен материал се доказва, че никога Варненската ексекутива не е обявявала, че тези събрания на място са изтинали един делегат, по добре ще бъде да се изпращаат за работите в България.

Ако другарите от К. Р. Партия има основа на изнесените от Берлинския „К. Р. Вестник“ приемат, че в България се обявява солидарен с Берлинските реформисти само един другар, то фактите от противното ги убеждават, че българските другари с специален мандат (поръчка) на своята организация и на своите другари са дошли тук изключително да се спомнат с истинската Раб. Комун. Партия, есенско течение и с организационната комисия на Работ. Ком. Интернационал.

За Хйолца.

В брой 58 Раб. Вестник лее крокодилски съживи за Макс Хйолц, който бил сега в гладна стачка и стоял пред перспективата на гладна смърт, или лудост, веледствие на строгия режим, от който страда в затвора. И те упрекуват Вандервелдовци и Шайдемандовци, че не се застъпват да облекчат мъката му, или да го освободат, което те могли да сторят.

А какво правят комунистите в това отношение? Какво направил „революционния“ им III интернационал? Ето що. В края на м. януарий т. г. по предложението на другарите лени комунисти бе избран като почетен-член на Московския работнически съвет Макс Хйолц. В вестник „Известия“ от 31 януари 1922 година е напечатано следното писмо до Чичерина.

„Другарю Чичерин, с настоящето си ви съобщаваме, че събралието на 13 съветски чети в Москва, посетено от няколко хиляди души единично

душно избра за почетен член на московския съвет работнически и солски депутат Макс Хйолц, който е освободен от немската буржуазия на доживотен затвор, заради участието си в борбите за интересите на всеветския и немски пролетариат. Понастоящем Макс Хйолц изнемогва под товара на ужасните мъжии из затворите на немските затвори и според съобщенията на някои новопристигнали другари, т.ж.ри нечовешки мъжии.

Натоварен ежм от събралието на московските съветски работници да ви помоля, др. Чичерин, да влезете в дипломатически преговори с немското правителство, за да облекчите положението на Макс Хйолц в затвора, а също така да бъде той освободен, за да вземе д.ж.ж.ността си като депутат тук“.

Но що стори Чичерин за Хйолца? Туря венчико под мандера. И когато в пленума на московския съвет увжрждаваха депутатите и Каменев подробно говори за всеки от избраните депутати, за Макс Хйолц не бе казано нищо. Даже и името му не бе споменато. Тогава наши другари, лени комунисти, се протестирали по този повод и са искали думата, но думата не им е била дадена, а в края на речта си Каменев е две сухи фрази промислено споменал, че името на Хйолц по погрешка било пропуснато, затова не било говорено за него, както за другите избраници на московския съвет. Ето ти древните фарисеи и болшевишки маитии да се гаврят с революционера Хйолц тогава, когато кръвата ивица от предсъртните му рани!

Но не само с това Руската Ком. Партия наказва своята антипатия към Хйолца. Тя отказа да популяризира Хйолца под предлог, че това било безцелно. Органите й в „Правда“ и „Известия“ продължават и до сега предприетия работаж против венчки естатии за Хйолца, за д.ж.ж.ността му пред съда на буржуазията и пр.

Какво направил германската секция от Ком. интернационал за освобождението на Хйолца? Когато една другарка, лева комунистка, е запитала Радек, защо не се опитат да освободят Хйолца, той цинично й отговорил, че било политически детинщини да се правели подобни опити. Даже и за избяването на Хйолца Г. К. II. не спомна нищо в своя печат, макар, че бе уведомена от сигурно място за него. И как ще спомене! Т.ж.мо тогава големите революционери се готвяха за комулуката в Гелуа, та да отидат да равналят кеза на калигаистите, като повдигат въпрос за Хйолца, хич бива ли?

Свободна трибуна.

Сливни. В броеве 54 и 55 на „Работнически Вестник“ в отдела „стачки, конфликти и локауты“ се съобщава, че „акцията на текстилните работници за повишение на заплатите и възстановяването на 8 часовия работен ден продължава“. Обаче на никой от текстилните работници тук не е известно, в какво се изразява тая „акция“. Ний твърдим най-положително, че вли от стачката на работниците от текстилното училище, колто в тоя момент е вече провалена; благодарение вяля гений на теснящината — друга акция нема, освен ако такава съществува в болното въображение на тесняшкия храненик тук Иванчо „алегорията“ (с такава провинция е известен между работническото тук, тесняшкия „делегат“ на III конгрес на комун. интерн. Иван Куломджиев, на когото венчико в Русия се видало като „алегория“).

Акция действително се готвеше и датата бе фиксирана от работническото, обаче тукашния щаб на теснящината, по най-мржесен и подъл начин усне да я провали. Акцията се готвеше по повод въведеното от д.ж.ж.жавата дело против тукашните фабриканти по пеняването от тях 8-часов работен ден. В ред събрания, по отделно за всеки фабрика, работниците решиха на 24 т. м. да обявят 24-часова обща политическа стачка. Общото решение за стачка бе потвърдено и от общото събрание на делегатите от всички фабрики с включение само на фабриката Г. Стефанов и Синове, в която за най-големо одж.ж.вание работи секретаря на

тесняшката текстилна сещия), обаче д.ж.ж.шите от тукето, подмамени от господарите, че последните сами през септември щели да дадат повишение, решават и в своето исто отменят стачката.

За венчико тона съзнателното работническо си взема добра бележка, за тия тесняшки „грехове“ то е открило специална партия в своя теснер на името на „д.ж.ж.шите от тукето“ и ги иписва като борчове, за които ще дойде ден да си потърси сметките.

Работници, опомнете се, прогледете и вий ще видите, че теснящината, в лицето на богато плащани и охранявани функционери е сплвчав за д.ж.ж.шието и термоя за работническото.

Ний повторно питаме да ни се обясни, в що се изразява „акцията на текстилните работници за повишение на заплатите“ и пр.

Д.ж.ж.шите д.ж.ж.ват отговора си на работническото.

Група текстилни работи, членове на текстилна секция (мес. соц.)

ДОПИСКИ.

УГЪРЧИИ (Ловченско). В миналия (18) брой на „Раб. Искра“ обещахме да дадем обрвещ на българското работничество от „революционните борби“ на тукашната „комуна“. Тр.б.б.ваше дружбашкият реакционен закон за работниците да се приложи и в тоя край. Чест се падна на тукашната „комуна“ да бъде един от изп.ж.ж.ните. Една вечер по адрич се равнесе б.ж.ж.ва заповед от „комуната“ за частична мобилизация на венчки по-видни противници на тесняците. Тая заповед в своята строгост тр.б.б.ваше да падне особено върху нашите другари. „Червено-гвардейците“ на „комуната“ от рано окупираха къщите ни, т.ж.р.е.йки ни до полунощ. В своята злоба тесняшките влечугари мобилизираха наши другари, които отдала ги нема в селото ни. Бяскт на тия негодници ги караше да преследват и сещките ни.

Равно на сутринта е видимо задоволство „комуната“ приживяване моменти на „пролетарска диктатура“, така и упорито се агитираше на всекъде. Смешно беше да гледаш тесняците в повата на докихотолци. Само след половин ден тая „диктатура на пролетарията“ се об.ж.ж.на върху г.ж.р.ба на тесняците в диктатура на дружбашите. На другата сутрин в изден порядък с всички снаряжения без всекакви ропог се явиха само тесняци, готови за борба против работниците. В това време кмет на „комуната“ казваше на своите противници: „вие как ще без ропог при образцов ред изп.ж.ж.ваме законите!“ Да. Това ние тр.б.б.б. две години, че тесняшката партия е найточния изп.ж.ж.ител на дружбашките реакционни закони. И когато венчико тук се прилага с математическа точност, там в София в „Работнически“ и „Селски вестници“ хрангутени д.ж.ж.белаци нишат с т.ж.ш.а демагогия цел.д.д. триади борба против дружбашките закони.

Крайно време е работническото да снемем булото от тия д.ж.ж.ти магьосници.

САМОКОВ, 9/УИ 922
До редакцията на Работ. Искра — Варна.

Др. Редакторе,

В неделя тукашната комун. община свика публично събрание по бюджет-проекта за 1922/23 год. С големп афиши се зовеше гражданството да приежтат на тона важно събрание да се искаже всеки. На тона големо събрание (от 400 човека) се яви групата ни. След като влезушаха кмет по бюджета, съставен от тукашните адвокати, даде се думата — поиска думата др. Раковски в равесоние на 10 минути (в това време се шушуква да се огнем думата) той прикова вниманието на слушателите кои сме ние левите комунисти и с силни аргументи изобличих фалша на тесняшката община с 12 милионни им бюджет, на едно бедно градче. Това не е нищо друго освен една панаирска реклама, едно от средствата на издревниците да си печелят ест.т.ни революционни лопри — една равмена монета за т.ж.р.вците на комунизма. Второ предвидената сума 100000 лева от един 12 милионен

бюджет за подпогане бедните не е нищо друго освен едно пресещко благодеяние, тона е недостойно, това об.ж.ж.да работ. класа. Понатат.ж. той кава додето има частна собственост тя си остава в ръцете на капиталата, като средство за експлоатация, като средство за забогатяване, додето не се отнемат тия средства за да се направят обществени, всякакво облагане от когото и да бъде ще бъде демагогия — защото тоя товар ще бъде де все върху бедния работник (тукат се гласове перно. . .) в това време става силен шум, нахвърлят се върху другаря Раковски: „ти си подкупец от буржуазията и пр.“

Др. Т. Гюров с силен глас: — тоя е дебелият врат (сочи Б. х. Сотироп) той е подкупен от буржуазията ти нему плащат в камарята 300 лв. дневно. Нахвърлят се върху др. Гюров с басуни и юмруци. Една група отива към др. Раковски почват да го тласкат . . . става обяване, публиката се разбегва, той иска думата, чува се гласове: „шарлатани дайте му думата“, . . . Вие предатели на работ. класа се опитвате да хапете, хапете, хапете и бесното куче върши същото. Събралието се разтурва.

Ето така репегатите, карьеристите, искаха да прикрият своето дезертйорство от фронта на революцията. Те се нахвърлиха ерещу нас с бесна злоба и ни обругаха, като пропонатори и контрреволюционери, те изравиха злобата си с плесинци. Ние ще запазим хладнокр.ж.вие до тогава, докато бъде възможно и допустимо. Ние заявяваме че ще реагираме с естрас.

Мислямо ли е официалното ръководство на една комун. организация, да изв.ж.ри по-мржесно провонаторство пред очите на целия град. След като заявява публично, че ще даде думата на всеки, а последствие про.ж.ж.к.ра.

Кому услужавте Ви паднали репегати, които се нахвърляте подло ерещу работници, които искат да изп.ж.ж.ит един революционен д.ж.ж. Ви нема да ни смутите!

Нека забележим, че полицията бе в услуга на тесняците и един от естражарите вее участие в боя ерещу др. Т. Гюров. Повор!

Искрист.

Железничарския единен фронт.

На 27 м. м. в бирария „Бристол“ — София се откри конгрес — панахида на погребания през 1919 и 20 год. „Българския Желез. С.ж.ж.“

След насърдението от „братските“ организации, донатася и л.ж.ж.комунистите с своето сладко жито: — „братски благопожелания“, „Единен фронт“, „неутралитет“, „чиста економическа борба“ — работи от които на шипроците е дошло до гуша и без много церемонии ритват тесняшката тесния.

През 1919 и 20 год. революционния подем среща една от крепостите на конт.ж.р. революцията — „Българския Желез. С.ж.ж.“

През 1922 год. конт.ж.р. революционната организация: — „с.ж.ж.ва на транспортните работници“, изпраща делегат при „Българ. Желез. С.ж.ж.“ да поздравя и пожелае плодотворна работа на деветивите с в.ж.ж.ки, които през летото на 1919 год. Пастухов въжр.ж.жи да естрелат ерещу революционните работници.

Славен фронт: — Исаяв об.ж.ж.рич.ч.ан, Никола Пенев — Хрисип, а бай Янко Иванов — Хермафродит!

Книжнина.

Получи се в редакцията ни брошурата: „Теснящината пред съда на комунизма“, издание на група работници. Тая брошура ще помогне на всеки самостоятелно мислящ работник да проанализира както нашата действителност, а така също и същността на слапната масова тесняшка партия и нейните „червени“ синдикати. Брошурата третира и вадачите, които има да раврешава българския революционер пролетариат. Ние горещо препоръчваме тая брошура на българските мислящи работници.

СЪОБЩЕНИЕ. Поради финансови затруднения настоящия брой важ.ж.на доста. ЦИК наново апелира към всички организации, групи и отделни другари да усилат събралието суми по фонда „Работническа Искра“ и най-късно до 15 т. м. сумите заедно с метовете ипратят в Варна. От ЦИК.